

תקנות מס הכנסה (קביעת שיעור ריבית לעניין סעיף 3(י)) (תיקון), התשס"ט-2009

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3(י) ו-243 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 1 בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (קביעת שיעור ריבית לעניין סעיף 3(י)), התשמ"ו-1986² (להלן – התקנות העיקריות) –

(1) אחרי ההגדרה "מדד ביום פלוני" יבוא:

"מטבע חוץ" – כל אחד מאלה:

(1) דולר של ארצות הברית של אמריקה;

(2) דולר קנדי;

(3) דולר אוסטרלי;

(4) אירו;

(5) לירה שטרלינג;

(6) פרנק שויצרי;

(7) רנד דרום אפריקני;

(8) ין יפני;

(2) אחרי ההגדרה "הלוואה" יבוא:

"בסמוך" – 14 ימים או פחות לפני או אחרי יום מתן ההלוואה, לפי העניין;

"קרוב" – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה.

2. במקום תקנה 2 לתקנות העיקריות יבוא:

"קביעת שיעור ריבית" 2. (א) שיעור הריבית בשנת המס לעניין סעיף 3(י) לפקודה יהיה 3.30 אחוזים, המוכפלים במספר הימים של תקופת ההלוואה ומחולקים ב-365.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על הלוואה שנתן נישום, אם בסמוך לנתינתה הוא קיבל הלוואה, שאינה הלוואה מקרוב, בסכום שאינו נמוך מסכום ההלוואה שנתן, ובלבד שתנאי ההלוואה שנתן, שעניינם מועדי הסילוק של הקרן ושל הריבית, ושיעור הריבית החל עליה, זהים לתנאי ההלוואה שקיבל, ושיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) לפקודה בשנת המס יהיה השיעור שנקבע להלוואה שנתן כשהוא מוכפל במספר הימים בתקופת ההלוואה ומחולק ב-365.

3. במקום תקנה 4 לתקנות העיקריות יבוא:

"הלוואות במטבע חוץ" 4. (א) על אף האמור בתקנות 2 ו-3, על הלוואה במטבע חוץ שנתן נישום יהיה שיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) לפקודה שיעור השינוי בשער החליפין של אותו מטבע חוץ בתוספת 3 אחוזים, המוכפלים במספר הימים של תקופת ההלוואה ומחולקים ב-365, ולצורך חישוב הפרש הריבית יוכפל סכום ההלוואה בשיעור השינוי של שער החליפין בתוספת שלושה אחוזים כאמור, במקום בשיעור האמור בתקנה 2(א).

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

² ק"ת התשמ"ו, עמ' 1102; התשמ"ו, עמ' 510; התש"ס, עמ' 430.

(ב) הוראות תקנת משנה (א), לא יחולו על הלוואה שנתן נישום, אם בסמוך לנתינתה הוא קיבל הלוואה, שאינה הלוואה מקרוב, בסכום שאינו נמוך מסכום ההלוואה שנתן, וההלוואה שנתן וההלוואה שקיבל ניתנו באותו מטבע חוץ, ובלבד שתנאי ההלוואה שנתן, שענינם מועדי הסילוק של הקרן ושל הריבית ושיעור הריבית החל עליה, זהים לתנאי ההלוואה שקיבל ושיעור הריבית לענין סעיף 3(י) לפקודה בשנת המס יהיה שיעור הריבית שנקבע להלוואה שנתן כשהוא מוכפל במספר הימים בתקופת ההלוואה ומחולק ב־365.

4. אחרי תקנה 5 לתקנות העיקריות יבוא: הוספת תקנה 5א

"עדכון שיעור הריבית א5. (א) היה שיעור העלות הכוללת הממוצעת לאשראי הלא צמוד הניתן לציבור על ידי הבנקים, שמפרסם בנק ישראל לפי ההגדרה "שיעור עלות האשראי המרבי" בסעיף 5 לחוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, התשנ"ג-1993³, שפורסם לאחרונה לפני חודש דצמבר בשנה פלונית שונה מ־4.40%, יהיה שיעור הריבית הקבוע בתקנה 2 לשנת המס הבאה שיעור הריבית שפורסם כאמור, כשהוא מוכפל ב־75%; הסכום המתקבל יעוגל למאית האחוז הקרובה.

(ב) שר האוצר יפרסם בהודעה ברשומות את שיעור הריבית המחושב לפי תקנת משנה (א).

5. תקנה 6 לתקנות העיקריות – בטלה. ביטול תקנה 6
6. תקנות אלה יחולו על הלוואה שניתנה ב־1 בחודש שלאחר פרסומן (להלן – יום התחילה) תחילה ותחולה ואילך.

7. (א) הלוואה שחלו עליה הוראות תקנה 2 לתקנות העיקריות לפני תיקונן בתקנות הוראות מעבר אלה, שנתן אדם לפני יום התחילה למי שלא חלו עליו ביום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007), הוראות חלק ב' לחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה-1985 (להלן – חוק התיאומים), יהיה שיעור הריבית עליה, לענין סעיף 3(י) לפקודה – לגבי החלק מתקופת ההלוואה שתחילתו ביום נתינתה וסופו ביום פירעונה או ביום שקדם ליום התחילה, לפי המוקדם – שיעור עליית המדד בתוספת ארבעה אחוזים; חל יום פירעון ההלוואה ביום התחילה או אחריו, יהיה שיעור הריבית לענין סעיף 3(י) לפקודה לגבי החלק מתקופת ההלוואה שתחילתו ביום התחילה וסופו ביום פירעונה, שיעור הריבית הקבוע בתקנה 2 לתקנות העיקריות כתיקונה בתקנות אלה.

(ב) הלוואה שחלו עליה הוראות תקנה 2 לתקנות העיקריות לפני תיקונן בתקנות אלה, שנתן אדם לפני יום התחילה למי שחלו עליו ביום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007), הוראות חלק ב' לחוק התיאומים, יהיה שיעור הריבית עליה, לענין סעיף 3(י) לפקודה לגבי החלק מתקופת ההלוואה שתחילתו ביום נתינתה וסופו ביום פירעונה או ביום כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2010), לפי המוקדם – שיעור עליית המדד; חל יום פירעון ההלוואה ביום כ"ה בטבת התשע"א (1 בינואר 2011) ואילך, יחולו הוראות תקנה 2 לתקנות העיקריות, כתיקונן בתקנות אלה, על קביעת שיעור הריבית בתקופה שמאותו יום עד יום פירעון ההלוואה.

(ג) הלוואה שחלו עליה הוראות תקנה 4 לתקנות העיקריות לפני תיקונן בתקנות אלה, שנתן אדם לפני יום התחילה למי שלא חלו עליו ביום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר

³ ס"ח התשנ"ג, עמ' 174.

2007). הוראות חלק ב' לחוק התיאומים, יהיה שיעור הריבית עליה לעניין סעיף 3(י) לפקודה לגבי החלק מתקופת ההלוואה שתחילתו ביום נתינתה וסופו ביום פירעונה או ביום שקדם ליום התחילה, לפי המוקדם – שיעור השינוי בשער מטבע החוץ בתוספת ארבעה אחוזים; חל יום פירעון ההלוואה ביום התחילה ואילך, יהיה שיעור הריבית לעניין סעיף 3(י) לפקודה לגבי החלק מתקופת ההלוואה שתחילתו ביום התחילה וסופו ביום פירעון ההלוואה, שיעור הריבית הקבוע בתקנה 4 לתקנות העיקריות כתיקונה בתקנות אלה.

(ד) הלוואה שחלו עליה הוראות תקנה 4 לתקנות העיקריות לפני תיקון בתקנות אלה, שנתן אדם לפני יום התחילה למי שחלו עליו ביום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007), הוראות חלק ב' לחוק התיאומים, יהיה שיעור הריבית עליה לעניין סעיף 3(י) לפקודה לגבי החלק מתקופת ההלוואה שתחילתו ביום נתינתה וסופו ביום פירעונה או ביום כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2010), לפי המוקדם – שיעור השינוי בשער החליפין של הדולר של ארצות הברית, ואם פירעון ההלוואה הוא ביום כ"ה בטבת התשע"א (1 בינואר 2011) ואילך, יחולו הוראות תקנה 4 לתקנות העיקריות כתיקון בתקנות אלה על קביעת שיעור הריבית בתקופה שמאיתו יום עד יום פירעון ההלוואה.

ז' באלול התשס"ט (27 באוגוסט 2009)

יובל שטייניץ
שר האוצר

(חמ 920-3)

תקנות ניירות ערך (אגרה שנתית) (תיקון), התשס"ט-2009

בתוקף סמכותי לפי סעיף 55א לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹, ולפי סעיף 130א לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994², בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 3 בתקנה 3 לתקנות ניירות ערך (אגרה שנתית), התשמ"ט-1989³ (להלן – התקנות העיקריות), אחרי תקנת משנה (ו) יבוא:

"(ז) בתקנה זו, "הון עצמי" – בניכוי חלקן של הזכויות שאינן מקנות שליטה".

2. בשנת הכספים 2009 – הוראת שעה

(1) יקראו את התקנות העיקריות כאילו –

(א) בתקנה 2(א), במקום "ב-1 באוגוסט" נאמר "ב-1 בספטמבר";

(ב) בתקנה 3א(ב), בסופה נאמר "לעניין תקנת משנה זו, יהיה על הבורסה לשלם ביום האחרון בחודש אוקטובר של שנת 2009, את הסכום הקבוע בתקנת משנה זו, בניכוי 10% מסכום התשלום השנתי שעל הבורסה לשלם בעד שנת 2009 כאמור בתקנת משנה (א), מעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של אף שקלים חדשים";

(2) יהיה סכום האגרה השנתית לפי תקנות 2(ב) ו-3א, בשיעור 90% מן הסכום הקבוע בהן, כפי שהשתנה לפי תקנה 4 ביום העדכון בשנת 2009, מעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של חמישה שקלים חדשים.

כ"א באלול התשס"ט (10 בספטמבר 2009)

יובל שטייניץ
שר האוצר

(חמ 926-3)

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234; התשמ"ד, עמ' 165.

² ס"ח התשנ"ד, עמ' 308; התשנ"ט, עמ' 151.

³ ק"ת התשמ"ט, עמ' 782.